

Intervju med Eino Virtala

Intervjuare: Felix Lappea och Anders Rova

Intervjuare: Ensimmäisiä uittotöitä, mitä sie tehit rajaväylässä, oliko se urkola?

EV: Kyllä ne olit urkola. Jaettiin pihriin Muoniosta saakka. Se oli parinkymmenkilometrin (20) pitunen kappale. Meillä oli Tornionjoen suusta Tupojoen suuhun. Ensinnä oli urkolla. Piti panna tarjoukset.

I: Montako miestä teitä oli laakissa?

EV: Kuus (6) miestä.

I: Tuliko suuret tiimapalkat?

EV: Se oli sen päälä, minkälainen oli vesi. Kun välistä oli kuivaa, niin se meni kerran, että sai vain 2.50 kr tiima.

I: Sehän oli kuitekkin aika hyvä tiimapalkka. Jokku ei saahneet ko kolmeneljäkymmentä (30 - 40) äyriä tiima.

EV: Välistä kun meni hyvin, kun veet nousit hännile, ei tarvinnu ko kulkuä menheen.

I: Kuka oli uittojohtajanna silloin rajaväylässä?

EV: Lappea on ollu Törmäsnivasta Naamijoen suuhun. Ja Valttari sen pääle. Suomessa oli Tikkanen.

I: Oli monestikki paljon probleemia saaja tarjouksen läpi.

EV: Joo ainaki. Siinä oli probleemia. Ensinnä uittettiin täysipitkiä ja sitten tuli irtiuitto. Nehän uittettiin täysipitkänä, mutta ne vittattiin. Tässäki tehtiin Joutten(?)lahella pummi, siihen souettiin kaikki puut. Siinä vittattiin. Samoin Tupojensuusta tuli puut.

EV: Minäs vuosina oli täysipitkitten uitto?

EV: No, se ollu ensimmäinen uitto, kun on alettu uittamhaan. Mie olen ollu 12-vuoden vanha.

I: No, se oli silloin suunnilheen 1915. Nämä uittomiehet, kuinkas net asuit...

EV: Net makasit laattialla. Laattiat olit täynä uittomiehiä. Tammiä ei ollu joissa. Vesi meni ja viimisiiltä ei saatu ...sillä lailla sait väyh-lään, kun ruuhkasi, niin se paisutti veen, niin se sillä lailla saathiin menheen.

I: Sie selostit, että tässä rajaväylällä oli muitaki probleemia.

EV: Sitten loppu täyspitkien uitto ja alothiin katkioon puut. Net panthiin väyh-lään ja uitethiin. Meiläki oli urkot Tornionväylän suusta Tupojoen suuhun. Ensinnä ei ollu ohjeita ollenkhaan. Puomia ei ollu. Kun kevväillä suuhreen vetheen laskethiin, niin net menit kaikki pensikot täytheen.

Net piti koukuila kiskoa mettästä pois. Ja kantaa hääty.

I: Siehän menit kauas, aina Kuivakankhaaseen asti?

EV: Joo. Kolme (3) kertaa olen menny Muoniosta Kuivakankhaaseen hännän matkassa. Silloin sota-aikana. Silloin oli kortila kaikki. Meile annethiin ekstrakortit. Rahhaa oli vähän, ei ollu ko 50 äyriä tiima.

Kymmenen tiimaa (10) ko kisko, niin sai viitosen (5). Välistä mie sain kolme ja puolisattaa (350) tilissä Kuivakankhaassa.

I: Kuinkas se meni, ko sie kellon menetit?

EV: Mie purin ruuhkaa ja mulla oli liivi päällä. Kangen pää näppäsi viljat ja kello lensi koskheen. Mie sanoin Matille Kuivakankhaassa, että ko mulla meni tyyris kello Muonionkoskheen. Hän sano, että rietas, kun et ole sanonu, että hän olis ottanu ja pannu tiimoja ylös siitä kellosta.

Mie sanoin, etten mie ole tieny, että siitä saapi. Hän on tehny valhmiikisi tilit, muuta ko kuitata. Hän ei saata panna ennää, mutta hän antaa viitosen (5) omista!

Mie sanoin, että no niin, rahhaa se on seki.

I: Eino selostaa muitaki probleemia uitosta.

EV: Valttarin Mattia lähethiin viehmään, Niskan Kalla oli piirimiehenä. Kukkolankoskella. Mattia lähethiin viehmään venheelä alle. Mie olin kansa venemiehenä. Mie sanoin, etteikö sammaa jälkeä pojat. Met saima kaksi miestä; Ajankin(?) Hugon ja mie en muista, kuka oli toisena. Met saima he soutamhaan. Matti puisti nyrkkiä, ettei saa tulla.

Matti kiikarilla katto. Mie otin kahvipannun ja kattoin. Matti sano, että katto Eino kahvipannula vahtaa.

I: Niissä aalloissa oli probleemia, kuinkas se oli?

EV; Menttiin Kukkolankoskea alle. Oli suuri vesi. Venheen hääty laskea rantaa drossissa. Ei sinne saanu laskea, kun oli niin iso vesi. Mutta ko Niskan Kalla lähti viehmään Mattia, niin mie sanoin, etteikö sammaa jälkeä pojat! Eikö soutakaa. Met käänsimä alle. Oli semmoset aallot, että se nousi pysthөөn ja taas putosi. Pojat nauroit ja sou'it. Mie sanoin, että älkää naurako pojat. Täälä alkaa pojat tuuhleen säähriin!

Niin met menimä, mutta kyllä se kasteli soutumiehet.

I: Sielä olit tietekki väsyksissä miehet. Alethiin syöhmään...

EV: Oli ainaki! Pekka(?) oli semmonen, että se ei saattanu syä, kun pitkään tehtiin. Kun se alko syöhmää, niin se nukku, ja putosi pulla suusta maahan. Se oli Kallioniemen poikia.

I: Muistaks sie sitä, kun se alko kahvia jauhnaan..

EV: Tietenki. Se jauho siinä, silloin se nukku, ja silloin net kahvit menit! Kahvit menit kryyshiin. Ei se ollu ko panna kokohnaisena ja keittää pitkään. Kyllä siitä jonkulainen liemi tulee!

Met tulima sitten Hietasen Oskarin ranhtaan. Siihen oli viimeinen ohje meile pantu. Met aloima panheen sitä ohjetta. Paavo jäi keithään kahvia. Met lähimä ..se piti löysätä "litkoja" ja laskea ja taas liittää päähän..

rannale valhmiiksi. Sitten vasta alettiin siivittää. Kun se mie tulen löysäähmään litkaa, niin se Paavo oli nukkunu. Mie sanoin, ette katto, kotka joessa! Silloin Paavo hyppäsi pysthön, että missä?

Ei, se meni tuohon poukamhaan, yli on aika, ette hyvä tuli. Ei muuta ko keitä kahvi.

I: Sitten aletettiin urkosta tiimapalkalla?

EV: Joo. Sitten maksettiin tiimapalkat.

I: Minäh vuosina se oli?

EV: Mie piän, että me olima urkola neljä (4) vuotta net piirit. Mutta se muuttu tiimoile. Mie olen ollu 18 - 19 vuotta, kun olen ensi kerran ollu.

I: Se oli siinä 1918..

EV: Välistä kun olit kovat jäänlähöt, niin se löi ronkkoja niin paljon, ette ei saanu ohjeita, niin se jäit sinne taka. Oli onni, ko oli niin paljon jäitä rannoila, ettei pölkyt menheet methään.

Meilä ei ollu kелuä ollenkhaan. Hugo sano, että hän on Tikkaselle sanonu monta kertaa ette, laittaa kелu meile. Mutta se ei ole laittanu. Hän sano mulle, että kun Tikkanen tullee, niin sano sie.

Mie räknäsin, kuinka mie sanon, Mie sanoin Tikkaselle, että mitäs se maksas tuo kelo, että me olema päättänheet sakila ostaa. Se sano, että saatana, sitä ei kuule tartte ostaa. Se tullee huomena.

I: Kuinkas se oli Eino, kun teile hankithiin honkapuomeja?

EV: Lappean Akseli laitto Ääverjoen suuhun. Hän teki valhmiiksi pummit, ja meilä oli vain lenkit matkassa. Siolma. Me emmä tarvinheet vittatakhaan, vaan panima ne lenkilä yhteen. Oli toistasattaa honkaa.

Laitettiin se pummi Jaapakosken niskaan.

I: Mistäs Lappean Akseli ne hankki?

EV: Ajo omasta mettästä. Hän myi uittoyhtiölle ja uittoyhtiö makso palkan, kun se teki ne. Piti veistää päät ja rei'ät tehjä.

I: Sehän oli yhteinen Lappean talo silloin. Net olit yhteisestä mettästä.

EV: Se oli iso vaara, oliko Korkeavaara. Ajettiin Ääverjoensuuhun. Ensin piti Ääverkosken laskea ja sitten Lappean kosken alle. Akseli panthiin perämieheksi. No, met laskima menheen, mutta Hyyekorvan Oskarin, Petäjä Oskarin kohala oli ohjeen pää, johonka panthiin..

I: Ne oli isoja lauttoja, jotka tulit Köngäsestäki.

EV: Se se oli hommaa, ko rännistä laskethiin täysipitkiä puuta. Käsini kaivethiin se kanava, joka on vaaran alla. Kelkala veethiin kivet päällemmäksi. Sieltä laskethiin puut kaikki Muotkanlahteen. Siinä vittathiin.

I: Se Muotkankanava jou'uthiin kaivamhaan?

EV: Joo, net kaivoit sen läpi. Siittä ne laskethiin.

I: Kuinkah, ko ne lautat menit tästä siutti?

EV: Mieki olen laskenu lautala Kihlankista Kuivakankhaalle.

I: Sie olet lautanlaskijaki!

EV: Olen ainaki. Perämies oli tuola nuskala Ajankin Vilkko. Met olimi Hugon kans. Met kolmen otima Kihlankista sen. Se oli Muotkanlahesta. Se oli pummipuulautta, täysi lautta. Se oli siis Kihlankista saakka.

Mie sanoin Vilkole, että mene sie perämiehen nuskale. Met olimi Hugon kansa jälkipäässä. Met tulima hännän kansa, niin Ääverjoelta ei olleet tulheekhaan puut. Silloin Valttarin Matti sano, että häätyy oottaa, että puut tuohaan. Lähtekää takasin, ottakaa kyyti Kihlankhiin.

Ottaakaa pummipuuteli ja viekää Jouttenlahelle.

I: Sekös se hoiti, joka eessä oli?

EV: Joo, se ainaki. Se oli täällä vasemalla puolen korvala..Met tunsima ...Törmäsnivan. Met kuttuima pikkupojaksi. Se iso mies, joka on siinä Törmäsnivassa..Kalla. Met tunsima täällä, ko me menimä, että sielä Törmäsnivan pikkupoika mennee taas lautan kansa.

Se oli perämiehen korvala se.

I: Oliko Kattilakoskessa kranttu laskea lauttaa?

EV: Oli ainaki. Sitten kun me veimä hännän Tupojoen suuhun... Silloin me lähimä viehmään ..Mutta sitä ei varsin saanu lähteä viehmään. Oli ruuhkia ja kaikkia. Ohjeet olit vielä jäljelä.

Met itte laskima Pelhoon. Mutta sieltä hääty ottaa perämiehen. Pellonkosket ; siinä on kolme (3) koskea. Valkeakoski ja Korpikoski.

...

Kattilankoskessa on sompasen(?) mukka kosken alla. Kääntyy täältä ko mennee , niin ei näy väylää ollenkhaan. Piti nostaa etupää, etupäätä, jotka sou'it, että se kääntyy ja jälkipäätä, ettei mene ympäri. Piättää sitte sieltä.

Että se nousee sille karile. Ne laskit paljon pronttoja(?) siihen törhmään. Semmoset, jotka ei osahneet. Ne laskit törhmään ja särjit lautan.

I: Minkäslainen oli, kun lautta rakennethiin?

EV: Panthiin molemmista päistä kaskit ja vittathiin kiini. Kaskien päähän piti ulkopuolele hakata "vauloja"? ja panna ympäri vittan, että se ei mene läpi sieltä.

Siinä oli kuus (6) niin sanottua pohjaa. Kun täysi teli oli. Sitten oli vankat runkat, jolla siiothiin yhteen. Net olit vankat koljut ja siihen panthiin harjapuut pääle.

Se oli parikymmentä pölkkyä leveä. Siis täysi lautta. Ne olit täysipitkät puut. Net, jotka täysipitkänä tuothiin, ne vittathiin kaikki. Kannot piti ottaa mettästä ja airot piti veistää.

Met nou'uima kerran Lappean ylempää Ruottin puolella, oliko sen nimi Kärykoski. Sielä oli laitettu pummpuita.

Lappean Kalla oli meitä johtamassa. Se alkoi veistämään airoa. Kalla sanoi, että tässä ei muut saata veistää airoa kuin hän. Mutta miehen olin veistänyt. Mie sanoi Hugole, että otama tuo pitkä kuusi ja alama puottelemaan.

Hugo päätti ja mie veistin. Sitten kun mie sain lavan tehynsi, käänsin kyljensä ja tehin pykälän siihen. Lappea sanoi, että sehän näyttää siltä, että siitä tulee airo. Mie sanoi, ettei tämä ole ensimmäinen, kyllä mie olen kuule näitä tehnyt!

Sen kaataa juuriltansa ja panthiin kaksi airoa kumphaaki päähän. Kuusen kannot otettiin ja juurilla köytettiin pölkhyin kiini. Se piti olla lujassa kiini, että se kesti soutaa.

Kanthon veistettiin kaula. Siinä oli airo. Siihen tehtiin vittarinkka, jossa airo oli kiini.

I: Kuinkas se oli, kun se joutu väyhlään?

EV: Mie sanoi Kallalle, että ... eli Hugole, että mie panen tuon Kallan väyhlään! Mie sanoi, ette tule nostaan toisena tuota puuta, mie en yksin sitä saa. Kun Kalla tuli sinne puun päälle(?), niin silloin mie kangela nostautin. Silloin se poka hyppäsi yli kiven ja silloin se meni uppia vetheen.

Hugo eikö nauro. Mie, että hiivatti, ota kiinni!

.....

.....

Kun me lähimä syöhmään, niin se panit aivan kohastansa siihen ...
 Ko vene tööttäsi siihen hulphaan, niin se oli paikalla kumossa.
 Siinä oli niin kova virta. Silloin me väyhlään ja .. mutta ei siinä ollu ko kainalon alle saakka vettä siinä ruuhkan alla. Mutta kylmä vesi vain.

Me saima venheen kiini kyllä. Laukut meillä oli saarella. Me näimä, että Eli on siellä ja me huusima. Se otti sitten venheen kiini. Se yksin sauvo tuomosen ison venheen ja toi sen meille.

I: Eino sanoo, että hän on asunut Kangasjoensuussa yhdessä torpassa viikoksi kerran. Minkäslaista se asuminen oli silloin?

EV: Kyllä siinä muuten oli hyvä, mutta oli lutheita. Mie kuttuin niitä ohukaiseksi. Net olit viehraan päälle ko riethaat ensinnä. Net poltit ko viholliset. Niitä puotti vaikka mistä. Talonväki ei tienny mitään.

I: Mie olin pappin kanssa siinä talossa. Mie en tienny ensi kerralla. Mie olin vähän hikinen ja märkä. Menin noijaamaan sölän seinää vasten. Silloin mie näen, että seinässä liikuu! Niitä elukoita oli aivan karttana seinässä.

Pappa sano mulle paikala, ette hopusti istu pallin päälle keskele laattia. Kamarissa ei ollu yhtään luetta.

EV: Hugon kanssa kerran tulima, märkänä tietenki. Istuima, emmekä met ensinnä tiehneet. Mie näinkö, Hugola marsii. Mie hoin Hugole, talonväki oli kans siinä, ette luta marsiina. Hugo, että mitä piruja sie hoet?

Mie, että luta marsiina. Hugo havatti ja plittas. Ei sunkhaan tässä lutheita? Mie, että on ainaki, vaikka kunka paljon. Siinä oli poka vaikka kunka paljon.

I: Mitens se oli, kun paha emäntä ei meinanu antaa fiiliä?

EV: Mie tulin töistä ja painoin vathaan. Näytin ymyräistä ämmäle. Ämmälä oli vähän kuuloa. Hän sano, että jokhaan hän tuole pahanilki-selle pojalle antaa fiiliä. Mie Hugole, että näe poika, saima fiiliä! Mie sanoin Viikole, että tule syöhmää, saathiin fiiliä.

I: Eino on ollu monta kertaa hännän viennissä Muonion väylältä korkealta. Monestikki Törmäsnivassa hän keitti Valttarin Matile ja Lappean Kallale kahvia. Minkäslainen juttu se oli?

EV: Matti sano, että pittää olla saan (100) prosenttin kahvi väkevä. Ei sille kelvanu. Mie näin, että se pannee jotaki kuphiin.

Mie menin Matin tykö ja sanoin, ette sano sie poika, mitä sie panet kahviin? Hän sano, ette tämä on suolattu ja kuivattu poron pinta. Paneppa sieki! Sitä se pani kahviin, eikä se syöny päiväkaushiin mithään. Vyölä se söi taloissa.

I: Minkälainen kahvi siitä tuli?

EV: Se tuli niin hyvä kahvi. Mie leikoin poron pintaa. Se oli niin makea kahvi. Mie sanoin Matile, ette me häymä ostaa uuen pannun, mennee pannu pieneksi. Häätty ostaa isomman pannun, kun oli niin makea kahvi, kun pani kuivattua poroa.

Taas ko me aloima kahvin keithoon, Matti sano, että panna tätä. Mie sanoin, että sulta loppuu liha. "Ei lopu ja loppukhoon, pane vain" sano Matti.

I: Minkälainen juttu se oli, kun sulla oli vain nahkasaaphaat?

EV: Ennen aikaan ei saanu kymmisaaphaita, oli vain nahkasaaphaat. Net menit vettä täythöön ja villasukat olit. Met tulima Neapankhiin Suomen puolella Kihlankin yläpuolella. Aloit syöhmään, niin se mie riisuin kengän jalasta ja näytin Matile.

Se sano, että herran jeesus, viskaa sukat väyhlään ja nou'a kaupasta metri liinaa kumphaanki jalkhaan. Kuse ensinnä jalkhoiin!

I: Minkäs näköset net jalat olit?

EV: Se hauto jalat. Nahka lähti poies. Mie kusin jalkhoiin. Mutta herran jeesus, se poltti. Mie tehin "säkkärän" eli "rätin" liinavaatheista ja panin ne jalkhoiin. Niin mulla parantit jalat.

B:sida:

...

I: Mikäs sen äijän nimi oli?

EV: Marakatti. Semmonen pikkunen kämppä Suomen puolella. Hän sano, että ei ollu ruokaa mithää, hän on porontaljaa liottanu väylässä, karvaa, ja keittäny sen ja syöny! Sitä hän sano tänä aamuna syöhneen.

Ei ollu mitään ruokaa! Mie leikkasin makkaraa, fläskiä ja limppua. Mie sanoin miehille, että antakaa kaikkiin äijäle ruokaa! Äijä alko itkheen. Hän sano, että minkä hän nämä pannee, siihen aikhaan ei ollu frysboxia eikä kylskäpia eikä mitään. Mutta hän sano, että hällä on hyvä kaltio. Hän pannee ruo'at säkhiin ja pannee säkin kaltihoon.

Mie sanoin, että älä sie ylön paljon syö kerralä, kun sie olet kehnoila ruo'illa ollu. Tullee poka polte ja tappaa sinut. Se oli yheksällä kymmellä (över 80), vanha äijä. Oli hän ennen ollu uitossa. Se oli vanha nyt ja pikkunen kämppä.

Hän oli pikkulauoista tehny porstuan.

I: ...Niin tet olitta uitossa ja tulitta Senkun tykö ja ....

EV: Joo, sielä met nukuima. Siinä oli fiiliä vaikka kunka paljon. Senkko sano, että noutakaa itte. Pojat sano, että mistä het tietävät mikä on hapan, mikä ei. Mie sanoin, että sysikää nyrkilä pytyn laithaan. Jos se "väryää", niin älkää ottako semmosta.

Jos ei väryä, niin ottakaa se! Senkko sano, että siittäpä tet resäptin saitta. Ei muuta ko menkää. Sielä oli vaikka kunka paljon fiiliä kellarissa.

Kyllä Kallan puolelaki oli lehmiä. Jaakon Maija oli silloin piikana.

I: Kuinkas sen kuivaliinan kansa kävi?

EV: Se tuli lihan kansa navetasta. Suuri kuivaliha käessä. Silloin me karsima siihen. Sano, että syökää pirut ja viskasi koko lihan meile! Silloin me aloima leikkelemhään.

Kalla kysy kerran, että särkyykhään puita? Mie sanoin, että ei vain monta, on se joku. Mutta kun katto suvanolle, se oliko lasturannetta...Mitäs teki ko särky!

Niitä ei muuten saanu, olis saanu kesän vääntää. Purima siihen koale saakka Tornionväylässä. Se kota, joka on saarella. Siihen saakka met hääyimä purkaa ruuhkan. Se oli ko ässä juuri.

I: Oliko Ruokojoen uitossa mitään erityisiä probleemia?

EV: Ei siinä sen isompia ollu. Läjät hajotettiin. Kun vesi meni, niin hääty panna tammen kiini.

I: Einö kertoo, että Tupojoen uitossa uitettiin täysipitkinä..

EV: Joo. Uitettiin täysipitkinä. Sitten tehtiin talvela Jouttenlahelle puoliväyhlään pummi. Viethiin talvela kolme (3) jättiläistä kiveä ja ne kiilattiin, panthiin yhteen kettinkillä. Siihen sitten panthiin tiktaali kiini. Hakattiin jä^ä ja puotettiin sinne.

Siihen panthiin pummi. Tupojoeilta kun uitettiin, niin silloin ne löysähtiin väyhlään. Niemessä oli soutu...Jokku puut ei olis menheet pummiin. Ne menit eemäksi. Silloin venheet souvit ja löit kaksiki puuta kiini. Toinen souti. Kun se tuli sille rajalle, että mennee pummiin, niin silloin ne löysäsit irti.

Sielä olit vittamiehet, jotka vittasit. Sielä oli paljon miehiä, jotka byggasit lauttaa sielä. Siis näitä Tupojoen puita.

I: Se on ollu joskus 1920.

EV: Joo, niillä paikoin se on ollu. Täräntöläisiä(?) oli Valte ja kaikki vanhemmat pojat. Kalla oli. Sattajärviläisiä oli paljon.

I: Nämä suukosket,,se pakkasi ruuhkaahmaan.

EV: Joo ainaki. Kun se paisutti veen, niin ..... Ruuhka piätti veen. Tupojoen uitto oli aivan tiimoissa.

I: Mitäs suunnilheen tuli tiimapalkka, kun sieki aloit?

EV: 60 äyriä tiima. Silloin kun ajoin häntää sota-aikana, oli vain 50 äyriä tiima. Se oli joskus 1930-luvula.

Mie olen ollu 21 vuoen vanha, kun me hakkasimme ... linjaa Pajalasta Matarinkhiin. Siinäki oli 60 äyriä tiima. Kun me tulima Taipalheensuuhun, niin mie sanoin pojille, että tehjään lakko!

I: (Antti): Se oli sen takia, että Suomen puolella oli halvempi palkka. Tet hääyittä mennä sen jälkheen tälläki puolen.

I: Teän ryhmässä oli Ruottin ja Suomen miehiä.

EV: Joo ainaki. Kerran oli prubleemia, näekkö kerran tuli oikein kuiva kesä. Lappeen Kallaki tuli tähän. Ruuhkia oli joka paikka täynnä. Kuiva-kankhaastaki tuothiin miehiä. Suomen sotamiehiä tuothiin.

Met olima Karvossa silloin. Ei ole ko kahela rannala reikä vain. Se on kallio poikki väylän. Panthiin venheet ja siittä venheen laitoja myön sy-sithiin kumphaanki reikhään. Siinä oli niitä Suomen miehiä, joku Riipisen Pekka oli siinä laskettajanna. Niilä soltuila päällikönä.

Niin se hyppäsi niitten venheeseen ja alko remuuthaan siinä. Arveli se toinen, ette löysääppäs kuule kaveri irti ja lasketaan tuonne jälki-ketjuun, että rupes tuossa niin rempaamaan!

I: Siis silloin kun oli kuva kesä ja ruuhkia paljon, niin oli sotaväke-äki Karvossa. Kuinkas se kävi. ..?

EV: Se panthiin venheet kallion päälle ja venheen laitoja myön purethiin. Toiset purit ruuhkaa ja toiset sysit net reikhään. Päälä oli yksi Suomen mies. Net istuit venheessä ja vene kiinni. Silloin Riipisen Pekka meni venheeseen ja alko rettuuthaan, silloin tonen sano, että löysääppäs kaveri irti ja lasketaan tuonne jälkiketjuun, että rupes tuossa niin rempaamaan!

Mie sanoin, että älkää laskeko, että vesihän siittä mennee. Hugo, että mitä sie selität, anna puottaa! Siinä oli teräviä kallioita, ammutut kivet. Kun se puotti, niin silloin se meni venheen laijasta läpi. Re-pi suuren rei'än. Se oli sillä raijjaa, että pääsit. Löit hattuja ja jalkoja niihin ja pääsit maale.